

Historie kerk

De Weertse Bethelkerk is het “huis” van de kleine Protestantse Gemeente Weert – Budel. De leden van deze geloofsgemeenschap wonen in Weert en wijde omgeving. In dit deel van Nederland zijn protestanten dun gezaaid. Voor het overgrote deel zijn zij ook uit alle hoeken van het land naar deze omgeving getrokken. En dat betekent ook weer dat het een veelkleurige gemeente is. Mensen met heel verschillende achtergronden, heel verschillende accenten in hun geloofsbeweging komen elkaar hier tegen, zijn op elkaar aangewezen en... leren elkaar waarderen! Je hoeft het niet in alles eens te zijn, om je toch met elkaar één te weten !

Historie

Nadat in de jaren zestig van de zestiende eeuw ook in Weert het nodige van de reformatie te merken was (rond 1566/1567 was er een periode dat er in de Martinus kerk zeer “protestants” gepreekt werd!) is daarna de protestantse invloed bijna volledig teruggedrongen. Enkelingen hebben het lang vol gehouden; ze vonden hun kerkelijk onderdak in het Brabantse Budel, waar sinds 1648 een Nederduits Gereformeerde Gemeente was. Maar in de achttiende eeuw waren er eigenlijk in Weert geen protestanten meer. In de loop van de negentiende eeuw kwamen er weer enkele protestantse families binnen. Aanvankelijk behoorden ze tot de gemeente Roermond. Rond 1850 werd er een Hervormde Gemeente gesticht, die het in de eerste jaren met heel beperkte middelen en gebrekkige behuizing moest doen. Dit duurde tot 1912. Toen kwam de mogelijkheid een kerk en pastorie te bouwen aan de Maaspoort.

Het is een bijzonder gebouw geworden, ontworpen door een

bijzondere architect: dr. Ir. G.W. van Heukelom. Hij was in die tijd werkzaam voor de spoorwegen en heeft veel bouwwerken rond de spoorlijn Eindhoven – Maastricht op zijn naam staan: bruggen, viaducten en ook station gebouwen, zoals Maastricht en Weert.

Van Heukelom, zelf protestant(hij was doopsgezind), woonde in die jaren in Roermond en was bereid in zijn vrije tijd de kerk en de pastorie te ontwerpen en de bouw te begeleiden. In latere jaren zijn er diverse plannen geweest om de kerk te vergroten. Er zijn zelfs plannen geweest om elders een nieuwe, veel grotere kerk te bouwen. Maar uiteindelijk is het, in de jaren zeventig, gebleven bij een vergroting van het liturgisch centrum en de bouw van vergaderruimten achter de kerk. Daardoor is het beeld van het gebouw, zoals van Heukelom dit had ontworpen, bewaard gebleven.

De naam

Bij de bouw in 1912 is boven de ingang een steen aangebracht met de woorden: “Gewisselijk is de Heer aan deze plaats”(uit het verhaal van de aartsvader Jacob die -op de vlucht voor zijn broer Esau- het visioen heeft van een ontmoeting met de Eeuwige – Genesis 28, 16- en niet Genesis 28, 6, zoals er abusievelijk staat!). Daar wordt ook verteld dat Jacob, die

plaats 'Bethel' noemt: 'huis van God'. Echter, in die tijd was het nauwelijks gebruikelijk dat een protestants kerkgebouw een naam kreeg. Het was gewoon 'de hervormde kerk'. Maar na de verbouwing en uitbreiding in de jaren zeventig werd besloten als naam van het kerkgebouw te gebruiken: Bethelkerk!

Naar een protestantse gemeente

In de loop van de twintigste eeuw kwam er naast de hervormde gemeente in Weert ook een, heel kleine gereformeerde kerk. Aanvankelijk was er van samenwerking geen sprake, laat staan van samengáán. Maar dat duurde niet zo heel lang. Al snel won het besef dat beide kleine kerk-gemeenschappen elkaar eigenlijk nodig hadden. En zo zijn ze naar elkaar toe gegroeid in een tijd dat voor de kerken in Nederland het begrip 'Samen op weg' nog niet of nauwelijks was uitgevonden. Toen in 2004 de Nederlandse Hervormde Kerk en de Gereformeerde Kerken in Nederland (en ook de Evangelisch-Lutherse Kerk in het Koninkrijk der Nederlanden) zicht verenigden tot de Protestantse Kerk in Nederland, was het bezegelen van de formele vereniging in Weert nog slechts een formaliteit.

Weert en Budel

In Budel (in Brabant gelegen en zo vanaf de vrede van Münster in 1648 behorend tot de zogenaamde Generaliteitslanden) was vanaf dat jaar een Nederduits Gereformeerde gemeente. Gedurende zo'n 150 jaar was het zelfs zo dat de kerk in het dorp in protestantse handen was...